

SFS 2010:959

Utkom från trycket
den 13 juli 2010

Förordning om ändring i förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken;

utfärdad den 1 juli 2010.

Regeringen föreskriver att 1 kap. 1 §, 3 kap. 8 §, 7 kap. 11 §, 8 kap. 1 § samt 9 kap. 1, 3 och 6 §§ förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken ska ha följande lydelse.

1 kap.

1 §¹ Denna förordning gäller avgifter som ska betalas för mark- och miljödomstolars och statliga förvaltningsmyndigheters kostnader för prövning och tillsyn enligt miljöbalken och bestämmelser meddelade med stöd av miljöbalken samt för förvaltningsmyndigheters kostnader i övrigt som rör sådan prövning och tillsyn.

Avgift betalas inte för handläggning som föranleds av att ett beslut enligt miljöbalken eller bestämmelser meddelade med stöd av miljöbalken överklagas.

3 kap.

8 §² Om en ansökan enligt 2 § prövas av en mark- och miljödomstol, ska domstolen fastställa avgiften för prövningen, såvida inte länsstyrelsen har debiterat avgift. Sökanden ska lämna de uppgifter som behövs för att bestämma avgiftens storlek.

Avgiften ska betalas när domstolen har fastställt den. Bestämmelser om avvísning på grund av utebliven betalning av avgiften finns i 42 kap. 4 § rättegångsbalken och 10 § lagen (1996:242) om domstolsärenden.

Motsvarande bestämmelser för länsstyrelsens verksamhet enligt detta kapitel finns i 9 kap.

7 kap.

11 § Sökanden ska svara för kostnaderna för myndigheters arbete i ett ärende som prövas av regeringen enligt 17 kap. 1, 3 eller 4 § miljöbalken.

Avgiftsskyldighet enligt första stycket gäller inte

1. i fråga om en mark- och miljödomstols arbete,

¹ Senaste lydelse 2010:3.

² Senaste lydelse 1998:1363.

2. om den åtgärd som arbetet avser omfattas av en avgift enligt 2 kap. 1 § 1, eller
3. om kostnaderna kan täckas genom ersättning för rättegångskostnader enligt miljöbalken.

8 kap.

1 §³ I ett ärende om ansökan om ett sådant tillstånd till miljöfarlig verksamhet som avses i 9 kap. miljöbalken är sökanden skyldig att ersätta länsstyrelsens kostnader enligt 19 kap. 4 och 5 §§ miljöbalken för sakkunniga som har tillkallats av länsstyrelsen, för lokaler för sammanträden, för kungörelser i ärendet samt för aktförvarare.

Motsvarande betalningsskyldighet gäller i ärenden enligt 10 kap. miljöbalken för den som enligt 10 kap. 16 § miljöbalken är kostnadsansvarig för utredningen beträffande miljörisikområden.

Sökanden är skyldig att ersätta en myndighets kostnad för kungörelser och aktförvarare

1. i ärenden om miljökonsekvensbeskrivning enligt 6 kap. 8 § miljöbalken,
2. i ärenden om ansökan om tillstånd eller dispens enligt 7 kap. miljöbalken, och
3. i ärenden om markavvattning enligt 11 kap. 13 eller 14 § miljöbalken.

På begäran av myndigheten ska förskott på ersättningen betalas.

Bestämmelser om skyldighet för sökanden att ersätta en mark- och miljödomstols kostnader för kungörelser m.m. finns i 25 kap. 8 § miljöbalken.

9 kap.

1 §⁴ För avgifter enligt 1–8 kap. gäller bestämmelserna i 10–12 §§ avgiftsförordningen (1992:191), om inte annat är föreskrivet.

Andra avgifter än ansökningsavgifter ska betalas efter debitering av myndigheten.

Om en avgift enligt denna förordning har fördelats på två eller flera betalningstillfällen, ska ränta enligt vad som föreskrivs i fråga om statens utlåningsränta betalas på de delbelopp för vilka betalningsuppskov har medgetts.

Om avgiften inte betalas inom den tid som anges i beslutet, ska dröjsmålsavgift tas ut enligt lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift. Bestämmelser om betalningsansånd finns i förordningen (1993:1138) om hantering av statliga fordringar.

Bestämmelser om avgifter vid mark- och miljödomstol finns även i förordningen (1987:452) om avgifter vid de allmänna domstolarna.

3 §⁵ En mark- och miljödomstol eller förvaltningsmyndighet får i det enskilda fallet, med hänsyn till prövningens omfattning, tillsynsbehovet eller annan särskild omständighet, minska eller efterskänka en avgift som har beslutats med stöd av denna förordning.

³ Senaste lydelse 2007:668.

⁴ Senaste lydelse 2010:3.

⁵ Senaste lydelse 1998:1363.

I fråga om en vattenverksamhet som avses i 3 kap. 3–5 §§ ska domstolen i samband med att handläggningen avslutas pröva avgiftens skälighet enligt första stycket med särskilt beaktande av prövningens omfattning.

De myndigheter som enligt förordningen (1998:900) om tillsyn enligt miljöbalken har ett centralt ansvar för tillsynsvägledning får på samma grunder och inom sina ansvarsområden meddela föreskrifter om nedsättning eller efterskänkning av avgift.

6 § Bestämmelser om överklagande av beslut enligt denna förordning finns i 19 kap. 1 § miljöbalken samt 1 kap. 2 § första stycket och 5 kap. lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar.

Denna förordning träder i kraft den 2 maj 2011.

På regeringens vägnar

ANDREAS CARLGREN

Magnus Blücher
(Miljödepartementet)

